

3 lutego 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

C096 49/12

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 11194.

Kl. 22 ^{0,49/12} ~~ds~~

I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft
(Frankfurt n. M., Niemcy).

Sposób otrzymywania barwników siarkowych.

Patent dodatkowy do patentu Nr 7087.

Zgłoszono 14 sierpnia 1928 r.

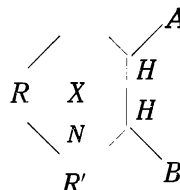
Udzielono 28 października 1929 r.

Pierwszeństwo: 15 września 1927 r. (Niemcy).

Najdłuższy czas trwania patentu do 28 lutego 1942 r.

Patent Nr 7087 ochrania sposób otrzymywania barwników siarkowych. Barwniki te otrzymuje się, stapiając z wielosiar-kami indofenole względnie leukoindofe-nole, otrzymane z dwuowodornionych in-doli, ich pochodnych i produktów podsta-wienia.

Wykryto obecnie, że można otrzymać cenne, łatworozpuszczalne w siarczku so-dowym barwniki, skoro zamiast stosowa-nych w patencie Nr 7087 dwuowodornio-nych indoli wogóle kondensować uwodor-nione zasady typu:

z *p*-amidofenolami względnie z chinono-chlorowcoimidami lub *p*-nitrozofenolami i poddać stapianiu z wielosiarczkami.

W powyższym wzorze X oznacza pier-scień o zawierającej azot grupie zasado-

wej NR' , której sąsiednie wiązanie węglowe jest uwodornione, R' — wodór, alkyl lub inny podstawnik, R — dowolny pierścień aromatyczny (np. benzenowy, naftalenowy lub czterohydronaftalenowy) o swobodnem położeniu para, litery A i B oznaczają wreszcie wodór, resztę alkylową, fenylową lub inną albo też nowy pierścień (np. pierścień cykloheksanowy). Poza tem pierścień X może mieć dowolną ilość członów i dowolną budowę.

Przykład I. 280 cz. wag. leukoindofenolu, otrzymanego z heksahydrokarbazolu i p -amidofenolu, stapia się z 690 cz. wag. wyprażonego siarczku sodowego i 830 cz. wag. siarki w 1500 cz. obj. alkoholu w ciągu mniej więcej 80 godzin w temperaturze 150—160°.

Następnie alkohol po dodaniu wody odpędza się i wydzielony barwnik odsąca. Pozostałość można również obrobić organicznym rozpuszczającym siarkę środkiem lub też uwolnić od siarki zapomocą ściśle obliczonej ilości siarczku sodowego. Następnie pozostałość przemywa się i suszy. Barwnik jest niebiesko-czarnym proszkiem, nierozpuszczalnym w organicznych rozpuszczalnikach. W kąpeli siarczku sodowego barwi bawełnę na odcienie niebieskawioletowe. Zabarwienie jest odporne na działanie światła i na gotowanie.

Przykład II. 294 cz. wag. leukoindofenolu, otrzymanego z ośmiohydro- α -naftochinoliny i p -amidofenolu, gotuje się pod chłodnicą zwrotną w ciągu mniej więcej 70 godzin, dodając 50 cz. wag. siarczanu miedzi, z 690 cz. wag. bezwodnego siarcz-

ku sodowego i 830 cz. wag. siarki w 1500 cz. objętościowych alkoholu.

Przeróbkę dalszą uskutecznia się, jak w przykładzie I.

Barwnik jest ciemnym proszkiem i barwi bawełnę w kadzi siarczku sodowego lub hydrosiarczynu na mocne żółtawo-zielone odcienie. Odporność jego na działanie światła i gotowanie jest dobra.

Przykład III. 293 cz. wag. leukoindofenolu, otrzymanego z ośmiohydroakrydyny i p -amidofenolu, stapia się w tych samych warunkach, jak to podano w przykładzie I. Barwnik otrzymuje się w postaci czarnego proszku, ciągnie on w kąpeli siarczku sodowego na bawełnę, barwiąc ją na mocne głębokie odcienie zielone.

Odporność otrzymanego w ten sposób barwnika jest podobna do odporności barwników przykładu I i II.

Zastrzeżenie patentowe.

Odmiana sposobu otrzymywania barwników siarkowych według patentu Nr 7087, znamienna tem, że zamiast leukoindofenoli lub indofenoli z dwuwodornionych indoli stosuje się tu wogóle leukoindofenole lub indofenole z zasad, których azot pierścienia należy do uwodornionego zespołu pierścieniowego, ich pochodnych i produktów podstawienia.

I. G. Farbenindustrie
Aktiengesellschaft.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.